

Meyer Krisztina
(1981, Budapest):
költő, műfordító.
Szülővárosában él.

MEYER KRISZTINA
Önkínzó madonna

Itt is áll egy, ott is. Nem ritka dolog.
Kórtani eset volna, ha élne.

De így csak báva kép vagy szobor,
mit profán ujjak teremtettek.

Ingerlőn áll, mosolyogva,
szívére mutat, vagy széttárja kezét.

S olykor-olykor, ha úgy tartja kedve,
felsebzi magát. Pereg a vér.

Akkor leborulnak. A csodát várók,
a tamáskodók, a gyanútlanok. S hányják a keresztet.

Pedig nem üzen semmit. Csak hordozta,
de nem övé volt a küldetés kínja.

Az egykori trauma csak,
az az övé.

És ő újra meg újra,
konokul,

megszenvetni akarja.
(Ráadásul exhibicionista.)

Ó, igen, de a csurgó vért mindenki érti,
s együtt kiáltják: ez a csoda, a csoda!

[...]

Feledve szöknek az égbe a pszichiátria falai.
Bent stigmátlan senyved ezernyi nő- és férfimadonna.

a vágy léket vág

a vágy léket vág a bőrön
lassan mint felhőket az angyalok körme
vájja rendíthetetlen
víz a sziklát oly mohón
újra és újra odapenderülve

vágyam léket vág bőrödön
húsodat kutatja hogyan is lehetne
másképp hogy megérts
halász éke alatt a jég
míg tapétánkról perog a csönd

vágyad léket vág bőrömön
miért is ujjong számon
a soha nemet nem szóló öröm
érj hozzám te hasítsd fel szövetem épét
eldobom pengém

a feleslegessé lett vér
feltör
kiperdül
árad
pörög
tovább
feléd

